

Rozália Novotná Brána snov I. diel

VYDALO MEA2000 o.z.
©Všetky autorské práva sú vyhradené
ISBN 978-80-89515-19-6

OBSAH

Venovanie	2
Úvod	2
Ukážky	2

PRVÝ DIEL **5**

I. Hádky, rozchody a útek	6
<i>Vyvolený- Maxov príchod</i>	10
<i>Domov, sladký domov</i>	12
<i>Merlin, strach a obavy</i>	14
<i>Pátranie</i>	20
<i>Zázrak- začiatok či koniec.</i>	22
<i>Opätovné zblíženie.</i>	26
II. Linzi a jej starosti	28
<i>Peklo na zemi</i>	34
<i>Spomienky, samé spomienky</i>	42
<i>Tajné plány</i>	45
<i>Útek</i>	55
<i>Smútok, strach a obavy</i>	58
<i>Záhady, záhady a spomienky, ktoré objasnia mnohé veci</i>	64
<i>Pátranie na Zemi a ľudská beznádej</i>	73

Venovanie

Túto knihu by som rada venovala svojim rodičom, mojím dvom bratom, priateľovi Erikovi a celej svojej rodine a nielen preto, že ich mám najradšej na svete.

Chcem sa im poďakovať, za to, že ma vždy podporovali a hodnotili kladne moju tvorbu.

Úvod

Táto kniha je cesta cez Bránu snov do sveta fantázie. Kde dobro a zlo bojujú aby štyri krajiny mali opäť slnko, klud a mier.

Ukážky

Túžil chytiť ten jej tenký krk do svojich ozrutných pazúrov a zmačknúť ho.

„Niééé!“ - zakričal z celej sily hrubým zoslabnutým hlasom, zakňučal a utiekol. Musel utekať, bežať ďalej a neobzrieť sa späť. Vedel, že keby zastal, čo len na malú chvíľu všetko by bolo stratené. Mal chuť ochutnať ľudskú krv. Bolelo ho telo, svaly, bolelo ho srdce. Vedel, že smrť by bola pre neho vykúpením. Nikdy by sám od seba nikomu neublížil. Bojoval by s tým, ale stačilo by raz nebyť až tak silný, jediný raz podľahnúť sile zla a všetko to dobré čo urobil., celý tento boj by bol nadarmo. Chcel aby si ho ľudia pamätali takého aký bol, nie aký je teraz

== . ==

„Tak teraz sme tu iba ty a ja Max iba my dvaja. Tu ti už nepomôžu tvoji priatelia ani vaše dary. Pchá, ty úbožiak. Pokloň sa mi a možno ťa nechám žiť.“

„Nikdy.“

„Hm.... nenechám.“

„Bojuj mladý.“

Darkwolf priskočil k nemu, bol ešte stále mužom.

„Nie Max nezmením sa. Vieš chce to dôstojnosť“- toto tu, ukázal rukou navôkol a zatváril sa pohrdavo.

“ No tak šermuj poriadne ak chceš trafiť tak tu na ľavú stranu hrude, hups to, ale asi vieš nie.“- zasmial sa.

== . ==

„No.....,“ povedal Merlin, ale nedopovedal, lebo z vonku sa ozval dupot utekajúcich kopýt a prudké zastavenie.

V tom momente rýchlo vybehli z chaty von. A ten cudzí návštevník nebol nik iný ako Summer. Vrátila sa z dlhej a náročnej ceste po štyroch krajinách aby vedeli všetko

o nepriateľovi, ktorý bol silný, ale jeho súperovi tiež. Lenže kto vyhrá tento boj nevedel nikto.

== . ==

Sme ako duša a telo ako jeden a teraz ty si duša a ja telo.
Bez teba som ničím.

== . ==

Tu ma nikto hľadať nebude. Domov sa vrátim tak v utorok. Ja na žiadny výlet nejdem.

== . ==

Linzi nie je doma. Ona utiekla. Nie, nie. Možno odišla k Nickovi alebo sa prejšť...

== . ==

Brána snov

Prvý diel
ISBN 978-80-560-0024-3

I. Hádky, rozchody a útek

Ahojte milý čitatelia. Chcela by som vás pozdraviť a popriať veľa zábavy a fantázie pri čítaní mojej knihy. Takže usad'ťe sa do kresiel uvádzame: Bránu snov!!!

V jednom menej hlučnom meste žila milá rodinka Brodiovcov. Názov miest nebudem uvádzať aby si každý čitateľ mohol sám vymyslieť či to nebude jeho mesto, lebo pozná taký podobný park či pozná podobné miesto. A tam, kde bývali Brodiovci bolo pre nich toto mesto zázračné. Páčilo sa im ticho a kl'ud, mesto po akom túžili, milí susedia, pekné prostredie pri neďalekom veľkom parku. Bolo tu fajn. Lenže žiadna rodinka nie je bez chýb a ani táto sa bez nich nezaobišla. Bol pekný deň. A plný hádok....

"Katrin prečo ma stále vypočúvaš? Ja to už nevydržím, zbláznim sa z teba. Stále ma vypočúvaš. Ja viem, že v minulosti som spravil chybu, ale povedala si, že si na to zabudla."

"Ja viem Luis, ale ty už zase chodíš domov neskoro a nedvíhaš telefón. Tvoja sekretárka hovorí, že si stále na nejakej porade. Čo si mám o tom myslieť"

"Chceš počuť pravdu, dobre. Áno mal som inú. Ja nechcel som, ale stalo sa,"- vtedy si sadol na gauč a zalomil si hlavu do rúk a potom dodal:

"Ale stalo sa to, s tým už nič nespraviš. Nepovedal som ti to skôr kvôli Maxovi."

"Koľko? Tak koľko?"- pýtala sa ešte spokojná Katrin.

"A kto je to"?

"Už mesiac a je to Syndi."

A vtedy sa už Katrin neudržala a vykrikla :

"Čo? Takže už mesiac. Celý mesiac. A ja sprostá som si nič nevšimla. Mohla som tušiť, že to je tá tvoja sekretárka."

"Katrin prepáč mi to!"- chcel ju chytiť za rameno, ale vytrhla sa mu.

"Pusť! Doma máš rodinu a ty na nás vôbec nemyslíš. Ty hnusák!"- kričala a búšila do neho päťami.

Luis jej chytil ruky, aby sa upokojila, ale vytrhla sa mu. Pozrela sa na neho. Chrbtom ruky si utrela oči od slz a povedala:

„Pre takého chlapca ako si ty sa neoplatí vyroniť jedinú slzu. Dobre ty si to chcel. Zbaľ si veci a vypadni!"- kričala od zúrivosti.

„ Vypadni, rozumel si!“

Keď Luis stále nechápal, hodila o zem vázu s kvetmi.

“Tak padaj! Okamžite vypadni! Veci si zoberieš, keď nebudem doma ani ja ani Max.”

"Počkaj Katrin nešlo o nič vážne len sme sa priatelili.

Bolí sme pár krát na obede a iba sme sa rozprávali.“

„Tak prečo si mi to nepovedal?“

„Bál som sa, že to nepochopíš.“

„A to ti mám veriť? Pozri sa mi do očí a povedz mi, že sa nič nestalo. No čakám. Vidiš nedokážeš to.“

„Bol som opitý.“

„Chod' preč!“

„Aspoň sa rozlúčim s Maxom.“